

SV

SV

SV

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 11.7.2007
KOM(2007) 391 slutlig

VITBOK

VITBOK OM IDROTT

(framlagd av kommissionen)

{SEK(2007) 932}
{SEK(2007) 934}
{SEK(2007) 935}
{SEK(2007) 936}

1. INLEDNING

”Idrott är en del av varje mans och kvinnas gemensamma arv och kan inte på något sätt ersättas.” – Pierre de Coubertin¹

Idrott² spelar en allt större social och ekonomisk roll och lämnar ett väsentligt bidrag till EU:s strategiska mål om solidaritet och välfärd. Det olympiska idealet om att utveckla idrott som ett redskap för att främja fred och förståelse mellan nationer och kulturer och utbildning av ungdomar har sina rötter i Europa och främjas av Internationella olympiska kommittén (IOC) och de europeiska olympiska kommittéerna.

Idrott är attraktivt för medborgarna i Europa, och de flesta deltar regelbundet i idrottsliga aktiviteter. Idrott förmedlar viktiga värden som laganda, solidaritet, tolerans och fair-play och bidrar till personlig utveckling och tillfredsställelse. Idrott främjar medborgarnas aktiva deltagande i samhällslivet och därmed ett aktivt medborgarskap. Kommissionen är medveten om idrottens viktiga roll i det europeiska samhället, särskilt nu då EU behöver närma sig på medborgarna och ta itu med frågor som är av direkt intresse för dem.

Idrotten står dock också inför nya hot och utmaningar, som har uppstått i det europeiska samhället, t.ex. kommersiell press, utnyttjande av unga idrottsutövare, dopning, rasism, våld, korruption och penningtvätt.

Med detta initiativ är det första gången som kommissionen behandlar idrottsrelaterade frågor i ett brett perspektiv. Det överordnade målet är att tillhandahålla en strategisk orientering för idrottens roll i EU, att inleda en debatt om specifika frågor, att göra idrotten synligare i EU:s beslutsprocess och att öka befolkningens medvetande om de behov och särskilda förhållanden som kännetecknar sektorn. Initiativet ska också belysa viktiga frågor såsom EU-rättens tillämpning på idrottsområdet och ange ytterligare idrottsrelaterade insatser på EU-nivå.

Vitboken startar inte från noll. Idrott omfattas av gemenskapens gällande lagstiftning, och EU:s politik på flera olika områden har redan i dag en stor och ständigt växande inverkan på idrott.

Idrottens viktiga roll i det europeiska samhället och dess särart bekräftades i december 2000 i Europeiska rådets uttalande om de särskilda förhållanden som kännetecknar idrotten i Europa och dess sociala funktion, något som man bör ta hänsyn till vid genomförandet av den gemensamma politiken (Nice-förklaringen). Det fastslås i uttalandet att idrottsorganisationerna och medlemsstaterna har det främsta ansvaret för ärenden som rör idrottsvärlden, och att idrottsförbunden har en central roll. Det klargörs att idrottsorganisationerna har till uppgift att organisera och främja sina respektive idrottsgrenar ”och följa såväl nationell lagstiftning som EU-lagstiftningen”. Samtidigt medges det att ”även om gemenskapen inte har direkta befogenheter på detta område bör den i åtgärder i enlighet med fördragets olika bestämmelser beakta idrottens sociala, fostrande och kulturella funktion,

¹ Pierre de Coubertin (1863–1937), fransk pedagog och historiker, instiftare av de moderna olympiska spelen.

² För klarhetens och enkelhetens skull tillämpas i vitboken Europarådets definition av idrott: ”varje organiserat eller icke-organiserat utövande av fysisk aktivitet som syftar till förbättring av den fysiska och psykiska konditionen, utveckling av sociala relationer eller uppnående av tävlingsresultat på alla nivåer”.

som ligger till grund för dess särart, för att iaktta och främja den etik och solidaritet som är nödvändig för att bevara dess sociala roll". EU-institutionerna har erkänt de särskilda förhållanden som kännetecknar den roll som idrott, baserad på frivilligt arbete, spelar i det europeiska samhället för hälsa, utbildning, social integration och kultur.

Europaparlamentet har med stort intresse följt de olika utmaningar som idrotten står inför i Europa, och har de senaste åren regelbundet behandlat idrottsfrågor.

Kommissionen har under förberedelserna till vitboken hållit en lång rad samråd med berörda parter inom idrott om frågor av gemensamt intresse samt ett samråd på Internet. Samråden har visat att förväntningarna är stora på idrottens roll i Europa och EU:s verksamhet på området.

Vitboken handlar främst om idrottens roll i samhället, idrottens ekonomiska aspekter och idrottens organisation i Europa samt uppföljningen av initiativet. Konkreta förslag till ytterligare insatser från EU:s sida är samlade i en handlingsplan som är uppkallad efter Pierre de Coubertin, och som innehåller verksamhet som ska genomföras eller stödjas av kommissionen. Till vitboken hör också ett arbetsdokument med bilagor om idrott och EU:s konkurrensregler, idrott och friheterna på den inre marknaden och om samråden med berörda parter.

2. IDROTTENS ROLL I SAMHÄLLET

Idrott är ett verksamhetsområde som medborgarna i EU är mycket intresserade av, och som har mycket stor potential för att föra dem samman och nå ut till alla, oavsett ålder eller social bakgrund. Enligt en Eurobarometer-undersökning från november 2004³ utövar ca 60 % av medborgarna i EU regelbundet idrott, antingen på egen hand eller som medlemmar av en av de cirka 700 000 föreningar som själva är medlemmar i talrika sammanslutningar och förbund. En övervägande del av idrottsverksamheten bedrivs på amatörnivå. Den professionella idrotten blir alltmer utbredd och bidrar också till idrottens samhälleliga roll. Idrott bidrar inte endast till att förbättra EU-medborgarnas hälsa, utan har också en fostrande dimension och en social, kulturell och rekreativ roll. Dessutom har idrottens roll i samhället potential att stärka EU:s förbindelser utåt.

2.1 Bättre folkhälsa genom fysisk aktivitet

Bristande fysisk aktivitet ökar förekomsten av övervikt, fetma och flera kroniska sjukdomar som t.ex. hjärt-kärlsjukdomar och diabetes, som ger en sämre livskvalitet, sätter de berörda personernas liv i fara och belastar vårdbudgeten och ekonomin.

Kommissionen understryker i sin vitbok "En EU-strategi för hälsofrågor som rör kost, övervikt och fetma"⁴ att förebyggande åtgärder bör vidtas för att vända nedgången i fysisk aktivitet. De insatser som föreslås rörande fysisk aktivitet i de två vitböckerna kommer att komplettera varandra.

Som ett medel för hälsofrämjande fysisk aktivitet har idrottsrörelsen större inflytande än någon annan folkrörelse. Idrott drar till sig människor och står för något positivt. Den

³ Special Eurobarometer (2004): The Citizens of the European Union and Sport.

⁴ KOM(2007) 279 slutlig, 30.5.2007.

potential som det erkänns att idrottsrörelsen har för att öka den hälsofrämjande fysiska aktiviteten utnyttjas emellertid ofta inte fullt ut och behöver utvecklas ytterligare.

Världshälsoorganisationen (WHO) rekommenderar minst 30 minuters måttlig fysisk aktivitet (inklusive, men inte endast, idrott) om dagen för vuxna och 60 minuter för barn. Myndigheter och privata organisationer i medlemsstaterna bör alla bidra till att detta mål uppnås. Nyare undersökningar tyder på att det inte görs tillräckliga framsteg.

1) Kommissionen föreslår att den tillsammans med medlemsstaterna utarbetar nya riktlinjer för fysisk aktivitet före utgången av 2008.

Kommissionen rekommenderar att man stärker samarbetet mellan hälso-, utbildnings- och idrottssektorn på ministernivå i medlemsstaterna för att fastställa och genomföra konsekventa strategier för att motverka övervikt, fetma och andra hälsorisker. I detta sammanhang uppmanar kommissionen medlemsstaterna att undersöka hur ett aktivt liv kan främjas i de nationella utbildningssystem, bl.a. genom lärarutbildningen.

Idrottsorganisationerna uppmanas att ta hänsyn till sin potential för hälsofrämjande fysisk aktivitet och genomföra insatser för detta ändamål. Kommissionen kommer att främja utbyten av information och god praxis, speciellt när det gäller ungdomar, och särskilt uppmärksamma gräsrotsnivån.

2) Kommissionen kommer att stödja ett EU-nätverk för hälsofrämjande fysisk aktivitet (*Health-Enhancing Physical Activity* - HEPA) och om så är lämpligt, mindre och mer målinriktade nätverk för vissa delaskpekter.

3) Kommissionen kommer att göra hälsofrämjande fysisk aktivitet till en av hörnstenarna i sina insatser på idrottsområdet och sträva efter att ta bättre hänsyn till denna prioritering i de relevanta finansiella instrumenten, bl.a. följande:

- Sjunde ramprogrammet för forskning och teknisk utveckling (livsstil och hälsoaspekter).
- Folkhälsoprogrammet 2007–2013.
- Programmet för ungdomar och programmet för ett aktivt medborgarskap (samarbete mellan idrottsorganisationer, skolor, det civila samhället, föräldrar och andra partner på lokal nivå).
- Programmet för livslångt lärande (lärarutbildning och samarbete mellan skolor).

2.2 Gemensam front mot dopning

Dopning är ett hot för idrotten globalt, också idrotten i Europa. Dopning undergräver principen om öppen och rättvis tävlan. Dopning skadar motivationen inom idrotten i allmänhet och sätter en orimlig press på de professionella idrottsutövarna. Den påverkar idrottens image avsevärt och är ett allvarligt hot mot den enskildes hälsa. I kampen mot dopning måste man på europeisk nivå både lägga vikt vid efterlevnaden av lagen och på hälsa och förebyggande.

4) Man skulle kunna utvecklas partnerskap mellan medlemsstaternas rättsvårdande myndigheter (gränskontrollmyndigheter, nationella och lokala polismyndigheter,

tullmyndigheter osv.), de laboratorier som är ackrediterade av Internationella antidopningagenturen (WADA) och Interpol för att utbyta information om nya dopningsmedel och dopningsmetoder snabbt och säkert. EU kunde stödja strävandena genom utbildning och nätverkssamarbete mellan utbildningscentrum för personal som ansvarar för att lagen efterlevs.

Kommissionen rekommenderar att handel med illegala dopningsmedel behandlas på samma sätt som olaglig narkotikahandel i hela EU.

Kommissionen uppmanar alla aktörer med ansvar på folkhälsoområdet att beakta hälsofarorna med dopning. Den uppmanar idrottsorganisationerna att utarbeta regler för god praxis för att säkerställa att unga idrottsutövare är mer välinformerade och medvetna om dopningsmedel, receptbelagda läkemedel som kan innehålla dopningsmedel samt deras inverkan på hälsan.

EU skulle tjäna på en mer samordnad strategi mot dopning, särskilt genom att fastställa gemensamma ståndpunkter i relation till WADA, Unesco och Europarådet och utbyta information och god praxis mellan regeringarna, de nationella antidopningorganisationerna och laboratorerna. I detta sammanhang är det särskilt viktigt att se till att Unescos konvention mot dopning i idrott genomförs korrekt av medlemsstaterna.

5) Kommissionen kommer att ta på sig rollen som förmedlare, bl.a. genom att stödja inrättandet av ett nätverk för medlemsstaternas nationella antidopningsorganisationer.

2.3 Att stärka idrottens roll på utbildningsområdet

Idrott stärker EU:s mänskliga kapital i kraft av sin roll inom formell och icke-formell utbildning. De värden som förmedlas genom idrott bidrar till att utveckla kunskap, motivation, färdigheter och vilja att göra personliga ansträngningar. Den tid som används till idrottsaktiviteter i skolan och på högskolenivå ger fördelar för hälsa och utbildning, vilka behöver lyftas fram.

Med utgångspunkt i erfarenheterna från Europeiska året för utbildning genom idrott 2004 rekommenderar kommissionen att man stöder idrott och fysisk aktivitet genom olika politiska initiativ inom allmän och yrkesinriktad utbildning, bl.a. utveckling av social och medborgerlig kompetens i överensstämmelse med rekommendationen om nyckelkompetenser för livslångt lärande från 2006⁵.

6) Idrott och fysisk aktivitet kan stödjas via programmet för livslångt lärande. Att främja deltagandet i utbildningsmöjligheter genom idrott är därför en prioritering för skolpartnerskap som stöds genom Comenius-programmet, för strukturerade insatser inom yrkesutbildning som stöds genom Leonardo då Vinci-programmet, för tematiska nät och rörlighet inom högre utbildning som stöds genom Erasmus-programmet och för multilaterala projekt inom vuxenutbildning som stöds genom Grundtvig-programmet.

7) Idrottssektorn har också möjlighet att ansöka om stöd via enskilda inbjudningar att lämna förslag om genomförande av den europeiska referensramen för kvalifikationer (EQF) och det europeiska systemet för meriter på yrkesutbildningsområdet (ECVET). Idrottssektorn deltog i utarbetandet av den europeiska referensramen för kvalifikationer och har beviljats ekonomiskt

⁵ Europaparlamentets och rådets rekommendation av den 18 december 2006 om nyckelkompetenser för livslångt lärande (EUT L 394, 30.12.2006, s. 10).

stöd under perioden 2007/2008. Då rörligheten inom yrkeslivet är mycket hög bland idrottsutövare, och utan att det påverkar tillämpningen av direktiv 2005/36/EG om erkännande av yrkeskvalifikationer, kunde sektorn också fungera som försökssektor för genomförandet av det europeiska systemet för meriter på yrkesutbildningsområdet som syftar till att göra de nationella kompetens- och kvalifikationssystemen tydligare.

8) Kommissionen kommer att införa ett särskilt EU-märke som ska tilldelas skolor som gör en aktiv insats för att stödja och främja fysisk aktivitet i skolmiljön.

För att professionella idrottsutövare ska kunna komma in på arbetsmarknaden efter idrottskarriären är det enligt kommissionens uppfattning viktigt att sörja för att unga idrottsutövare vid en tidig tidpunkt får möjlighet att gå en annan utbildning samtidigt med idrottskarriären, och att det finns lokala utbildningscentrum av hög kvalitet för att skydda deras intressen vad gäller välbefinnande, utbildning och yrkesliv.

Kommissionen har genomfört en undersökning om unga idrottsutövares utbildning i Europa. Resultaten av undersökningen skulle kunna användas inom ovannämnda politikområden och program.

Investeringar i och främjande av träning av unga begåvade idrottsutövare under lämpliga förhållanden är avgörande för idrottens långsiktiga utveckling på alla nivåer. Kommissionen betonar att utbildningssystemen för begåvade unga idrottsutövare bör vara öppna för alla, och att de inte får leda till diskriminering mellan EU-medborgare på grundval av medborgarskap.

9) Regler om att ett lag ska ha en viss andel lokalt tränade spelare skulle kunna godtas som förenliga med fördragets bestämmelser om fri rörlighet för personer, förutsatt att de inte innebär en direkt diskriminering på grundval av medborgarskap, och förutsatt att en eventuell indirekt diskriminering som en följd av dem kan betraktas som rimlig i förhållande till det eftersträvar legitima målet, t.ex. att stärka och skydda utbildningen och utvecklingen av begåvade unga spelare. Den pågående undersökningen om unga idrottsutövares träning i Europa kommer att ge värdefullt material till detta.

2.4 Främjande av frivilligt arbete och ett aktivt medborgarskap genom idrott

Deltagande i ett lag, principer som fair-play, medvetenhet om att man måste följa spelreglerna, respekt för andra, solidaritet och disciplin samt amatöridrottens organisation i ideella föreningar och med frivilligt arbete stärker ett aktivt medborgarskap. Det frivilliga arbetet i idrottsorganisationer öppnar många möjligheter för icke-formell utbildning, som måste erkännas och byggas ut. Idrott ger också ungdomar attraktiva möjligheter att engagera sig och delta i samhällslivet och kan bidra till att hålla människor borta från kriminalitet.

Det finns dock nya tendenser när det gäller hur människor, särskilt ungdomar, utövar idrott. Det är allt fler som utövar individuella idrottsgrenar i stället för lag- och föreningsidrott, vilket leder till ett sjunkande antal frivilliga till amatöridrottsföreningar.

10) Kommissionen kommer tillsammans med medlemsstaterna att kartlägga vilka stora utmaningar som ideella idrottsorganisationer står inför, och vilken form av tjänster organisationerna tillhandahåller.

11) Kommissionen kommer att stödja gräsrotsidrotten som en del av programmet Europa för medborgarna.

12) Kommissionen kommer dessutom att föreslå att man uppmuntrar ungdomars frivilliga arbete inom idrott som en del av programmet Aktiv ungdom, t.ex. genom ungdomsutbyten och frivilligt arbete vid idrottsevenemang.

13) Kommissionen kommer att vidareutveckla utbyte av information och bästa praxis rörande frivilligt arbete inom idrott tillsammans med medlemsstaterna, idrottsorganisationerna och de lokala myndigheterna.

14) För att bättre förstå de särskilda krav och behov hos den frivilliga idrottssektorn i förhållande till den nationella och europeiska beslutsprocessen kommer kommissionen att genomföra en europeisk undersökning om frivilligt arbete inom idrott.

2.5 Utnyttjande av idrottens potential för social integration och lika möjligheter

Idrotten utgör ett viktigt bidrag till den ekonomiska och sociala sammanhållningen och till mer integrerade samhällen. Alla invånare bör ha tillgång till idrott. Underrepresenterade gruppers särskilda behov och situation måste därför tas upp, och det ska tas hänsyn till den särskilda roll som idrotten kan spela för ungdomar, människor med funktionshinder och människor från en mindre gynnad bakgrund. Idrotten kan också underlätta integrationen av invandrare och människor av främmande härkomst i samhället och främja den interkulturella dialogen.

Idrott främjar en gemensam känsla av samhörighet och deltagande och kan därför också vara ett viktigt redskap vid integration av invandrare. I detta sammanhang är det viktigt att ställa idrottsanläggningar till förfogande och att stödja idrottsrelaterade aktiviteter, så invandrarna och värdsamhället kan ingå i ett positivt samspel.

Kommissionen anser att idrottens potential som redskap för social integration kan utnyttjas bättre i EU:s och medlemsstaternas politikområden, insatser och program. Till det hör också idrottens bidrag till skapandet av arbetstillfällen och till den ekonomiska tillväxten och återvitaliseringen, särskilt i områden med sämre förutsättningar. Ideella idrottsaktiviteter som bidrar till social sammanhållning och social integrering av sårbara grupper kan betraktas som socialtjänster av allmänt intresse.

Den öppna samordningsmetoden inom social trygghet och integration kommer också framöver att utnyttja idrott som redskap och indikator. Tillgången till idrott eller medlemskap i sociala idrottsstrukturer som ett nyckelelement vid analysen av social utslagning kommer att behandlas inom undersökningar, seminarier, konferenser, förslag till politiska åtgärder och handlingsplaner.

15) Kommissionen kommer att föreslå medlemsstaterna att insatser för främjande av social integration genom idrott och bekämpning av diskriminering på idrottsområdet ska stödjas inom ramarna för Progress-programmet, programmet för livslångt lärande, programmet Aktiv ungdom och programmet Europa för medborgarna. Inom ramarna för sammanhållningspolitiken bör medlemsstaterna vid planeringen av Europeiska socialfonden och Europeiska fonden för regionalutveckling ta hänsyn till idrottens roll inom social integration och lika möjligheter, och de uppmanas att främja insatser inom ramarna för Europeiska integrationsfonden.

Kommissionen uppmanar dessutom medlemsstaterna och idrottsorganisationerna att anpassa idrottsinfrastrukturen till behoven hos funktionshindrade. Medlemsstaterna och de lokala

myndigheterna bör sörja för att idrottsanläggningar är tillgängliga för funktionshindrade. Det bör fastställas särskilda kriterier för att säkerställa lika tillgång till idrott för alla elever, särskilt barn med funktionshinder. Man kommer att främja utbildning av föreningarnas och organisationernas instruktörer, frivilliga och personal i att ta emot funktionshindrade. Under samråden med berörda parter på idrottsområdet ska kommissionen särskilt se till att upprätthålla en dialog med företrädarna för idrottsutövare med funktionshinder.

16) Kommissionen kommer i sin handlingsplan för EU:s funktionshinderstrategi att ta hänsyn till idrottens betydelse för funktionshindrade och stödja medlemsstaternas insatser på området.

17) Inom ramarna för sin färdplan för jämställdhet mellan kvinnor och män 2006–2010 kommer kommissionen att främja integreringen av könsaspekten i alla sina idrottsrelaterade aktiviteter och bl.a. fokusera på tillträdet till idrott för invandrarkvinnor och kvinnor från etniska minoriteter, kvinnors tillgång till beslutsfattande ställningar inom idrott och mediernas täckning av kvinnor inom idrott.

2.6 Stärka förebyggande och bekämpning av rasism och våld

Våld vid idrottsevenemang, särskilt fotbollsmatcher, är fortfarande ett oroande problem och kan ta sig olika former. Våldet har flyttat bort från idrottsplatserna och finns nu utanför, bl.a. i stadsområden. Kommissionen är fast besluten att bidra till att förebygga incidenter genom att främja och stödja dialogen med medlemsstaterna, de internationella organisationerna (t.ex. Europarådet), idrottsorganisationerna, de rättsvårdande myndigheterna och andra berörda parter (t.ex. supporterklubbar och lokala myndigheter). De rättsvårdande myndigheterna kan inte tackla de underliggande orsakerna till våldet inom idrotten på egen hand.

Kommissionen uppmuntrar också till utbyte av bästa praxis och operativ information om potentiellt farliga supportrar mellan polismyndigheterna eller idrottsmyndigheterna. Det kommer att läggas särskild vikt vid polisutbildning i att hantera stora människomassor och huliganism.

Idrott berör alla medborgare, oavsett kön, ras, ålder, funktionshinder, religion eller tro, sexuell läggning och social eller ekonomisk bakgrund. Kommissionen har upprepade gånger fördömt alla former av rasism och främlingsfientlighet, som är oförenliga med EU:s värden.

18) När det gäller rasistiska och främlingsfientliga attityder kommer kommissionen också framöver att främja dialog och utbyte av bästa praxis inom de samarbetsforum som redan finns, t.ex. nätverket Fotboll mot rasism i Europa (*Football against Racism in Europe - FARE*).

Kommissionen rekommenderar idrottsförbunden att införa förfaranden för att hantera rasistiska tillmälen under matcher med utgångspunkt i de initiativ som redan finns. Den rekommenderar också en skärpning av bestämmelserna om diskriminering i licenssystemen för klubbar (se avsnitt 4.7).

Kommissionen kommer att göra följande:

19) I överensstämmelse med de gällande nationella reglerna och EU-reglerna arbeta för att se till att de rättsvårdande myndigheterna och idrottsorganisationerna utbyter operativ information och praktisk kunskap och erfarenhet inom förebyggande av våldsamma och rasistiska incidenter.

20) Undersöka möjligheterna till nya rättsliga instrument och andra EU-standarder för att förebygga oroligheter vid idrottsevenemang.

21) Främja ett övergripande tillvägagångssätt för att förebygga antisocialt beteende, med särskild vikt på socialpedagogiska insatser som t.ex. coachning av supportrar (dvs. långsiktigt arbete med supportrar för att utveckla en positiv och icke-våldsam attityd).

22) Stärka det regelbundna och strukturerade samarbetet mellan de rättsvårdande myndigheterna, idrottsorganisationerna och andra berörda parter.

23) Främja användningen av följande program för att förebygga och bekämpa våld och rasism inom idrott: Aktiv ungdom, Europa för medborgarna, Daphne III, Grundläggande rättigheter och unionsmedborgarskap samt Förebyggande och bekämpning av kriminalitet.

24) Hålla ett högnivåmöte för att med de berörda parterna diskutera insatser för att förebygga och bekämpa våld vid idrottsevenemang.

2.7 Förmedling av våra värderingar till andra delar av världen

Idrott kan spela en viktig roll vid EU:s förbindelser: som en del av biståndsprogrammen för tredjeländer, som en del av dialogen med partnerländer och som en del av EU-diplomatin.

Genom konkreta insatser kan idrottens enorma potential utnyttjas för att främja utbildning, hälsa, interkulturell dialog, utveckling och fred.

25) Kommissionen kommer att främja användningen av idrott som ett redskap i sin biståndspolitik. Den kommer att göra följande:

- Främja idrott och fysisk aktivitet som viktiga beståndsdelar av en kvalitetspräglad undervisning och som medel för att göra skolor mer attraktiva och förbättra närvaron.
- Besluta om målinriktade insatser som kan förbättra flickors och kvinnors tillgång både till idrottsundervisningen i skolan och annan idrott för att stärka deras självtillit, öka den sociala integrationen, övervinna fördomar och främja ett sunt levnadssätt och kvinnors tillträde till utbildning.
- Stödja hälsofrämjande kampanjer och informationskampanjer genom idrott.

EU kommer vid integreringen av idrott i biståndspolitik att i så stor utsträckning som möjligt sträva efter att skapa synergi med FN:s, medlemsstaternas, de lokala myndigheternas och privata organisationernas befintliga program. EU kommer att genomföra insatser som kompletterar eller är innovativa i förhållande till befintliga program och insatser. Som exempel kan nämnas det samförståndsavtal som undertecknats mellan kommissionen och FIFA 2006 för att göra fotboll till en drivkraft för utvecklingen i länderna i Afrika, Västindien och Stilla havet.

26) Där så är lämpligt kommer EU att som en del av den politiska dialogen och samarbetet med partnerländer ta med idrottsrelaterade frågor som internationell överföring av spelare, utnyttjande av minderåriga spelare, dopning, penningtvätt genom idrott och säkerhet vid stora internationella idrottsevenemang.

Snabba visum- och immigrationsförfaranden, speciellt för elitidrottsutövare från tredjeländer, är en viktig faktor för att stärka EU:s internationella attraktionskraft. Förutom det pågående ingåendet av avtal om visumregler med tredjeländer och konsolideringen av visumreglerna för medlemmar av den olympiska familjen under Olympiska spelen måste EU utveckla ytterligare förfaranden för (tidsbegränsade) inresor för idrottsutövare från tredjeländer.

Kommissionen kommer att ta särskild hänsyn till idrottssektorn i följande fall:

27) Vid genomförandet av det nyligen framlagda meddelandet om cirkulär migration och rörlighetspartnerskap mellan Europeiska unionen och tredjeländer.

28) Vid utarbetandet av harmoniserade inreseförfaranden för olika kategorier av ekonomiska invandrare från tredjeländer på basis av den strategiska planen för laglig migration från 2005.

2.8 Främjande av en hållbar utveckling

Idrottsutövande, idrottsanläggningar och idrottsevenemang har stor inverkan på miljön. Det är viktigt att främja en miljömässigt försvarbar förvaltning, som bl.a. är inriktad på att tackla miljövänlig offentlig upphandling, utsläpp av växthusgaser, energieffektivitet, sophantering och behandling av jord och vatten. De europeiska idrottsorganisationerna och arrangörerna av idrottsevenemang bör ställa upp miljömål för att säkerställa att deras verksamhet är hållbar ur miljösynpunkt. Genom att förbättra sin miljötrovärdighet skulle ansvarsbärande organisationer kunna uppnå konkreta fördelar när det gäller anbud om organisationen av idrottsevenemang, och ekonomiska fördelar när det gäller ett mer rationellt utnyttjande av naturresurser.

Kommissionen kommer att göra följande:

29) Använda sin strukturerade dialog med de ledande internationella och europeiska idrottsorganisationerna och andra berörda parter på idrottsområdet för att uppmuntra dem och deras medlemmar att delta i gemenskapens miljölednings- och miljörevisionsordning (*Eco Management Audit Scheme* - EMAS) och systemen för tilldelning av ett EG-miljömärke, och främja dessa frivilliga system vid stora idrottsevenemang.

30) Främja miljövänlig offentlig upphandling som en del av den politiska dialogen med medlemsstaterna och andra berörda parter.

31) Genom riktlinjer som utarbetas i samarbete med de relevanta berörda parterna (beslutsfattare, små och medelstora företag och lokalsamhället) öka medvetenheten om behovet av att arbeta tillsammans i partnerskap på regional nivå för att organisera idrottsevenemang på ett hållbart sätt.

32) Ta hänsyn till idrott som en del av informations- och kommunikationsaspekten i det nya programmet LIFE+.

3. IDROTTENS EKONOMISKA ASPEKTER

Idrott är en dynamisk och snabbt växande sektor, vars makroekonomiska inverkan är underskattad. Den kan bidra till att Lissabonmålen om tillväxt och sysselsättning uppnås och kan dessutom användas som redskap för lokal- och regionalutveckling, stadsförnyelse eller utveckling av landsbygdsområdena. Idrott har synergieffekter med turismen och kan främja

en uppgradering av infrastrukturen och framväxten av nya partnerskap för att finansiera idrotts- och fritidsanläggningar.

Även om det i allmänhet inte föreligger solida och jämförbara uppgifter om idrottens ekonomiska betydelse bekräftas denna vikt av undersökningar och analyser av nationalräkenskaperna, ekonomin vid stora idrottsevenemang och de kostnader som följer av bristande fysisk aktivitet, bl.a. hos den äldre befolkningen. Enligt en undersökning som det österrikiska ordförandeskapet förelade 2006 skapade idrott i bredare mening ett mervärde på 407 miljarder euro under 2004 – motsvarande 3,7 % av EU:s BNP – och sysselsättning för 15 miljoner människor eller 5,4 % av arbetskraften⁶. Idrottens bidrag bör göras mer synlig och främjas i EU:s politik.

En växande del av idrottens ekonomiska värde är knuten till immateriella rättigheter Dessa rör upphovsrätt, marknadskommunikation, varumärken och bild- och medierättigheter. I en alltmer globaliserad och dynamisk sektor blir ett effektivt skydd för immateriella rättigheter överallt i världen en avgörande förutsättning för en sund idrottsekonomi. Det är också viktigt att mottagarna garanteras möjligheten till tillgång på distans till gränsöverskridande idrottsevenemang inom EU.

Trots idrottens ekonomiska betydelse äger de flesta idrottsaktiviteter dock rum inom icke vinstdrivande strukturer och som i många fall är beroende av offentliga bidrag för att kunna erbjuda alla medborgare tillträde till idrott.

3.1 Mot en evidensbaserad idrottspolitik

Politiska åtgärder och ett mer intensivt samarbete inom idrott på EU-nivå måste bygga på gedigen kunskap. Uppgifterna måste bli bättre och mer jämförbara så att den strategiska planeringen och beslutsfattandet inom idrott förbättras.

Offentliga och privata aktörer har flera gånger vänt sig till kommissionen om att den ska utarbeta en europeisk definition av idrott i statistiksyfte och samordna insatserna för att framställa statistik om och kring idrott på den grunden.

33) Kommissionen kommer att i samarbete med medlemsstaterna söka att utarbeta en europeisk statistikmetod för att mäta idrottens ekonomiska inverkan som bas för nationalräkenskaper för idrott, vilken med tiden kan leda till ett europeiskt satellitkonto för idrott.

34) Dessutom bör man även i fortsättningen med några års mellanrum genomföra särskilda idrottsrelaterade undersökningar (t.ex. Eurobarometer-undersökningar), särskilt för att få fram icke-ekonomisk information som inte framgår av nationalräkenskaper för idrott (t.ex. uppgifter om deltagande eller om frivilligt arbete).

35) Kommissionen kommer att genomföra en undersökning för att bedöma idrottens direkta bidrag (vad gäller BNP, tillväxt och sysselsättning) samt indirekta bidrag (via utbildning, regionalutveckling och EU:s ökade attraktionskraft) till Lissabonagendan.

⁶ D. Dimitrov / C. Helmenstein / A. Kleissner / B. Moser / J. Schindler: *Die makroökonomischen Effekte des Sports in Europa*, undersökning utförd på uppdrag av förbundskanslerns kansli, idrottsavdelningen, Wien 2006.

36) Kommissionen kommer att organisera ett utbyte av bästa lösningar mellan medlemsstaterna och idrottsförbund beträffande anordnandet av stora idrottsevenemang för att främja hållbar ekonomisk tillväxt, konkurrenskraft och sysselsättning.

3.2 Ge en tryggare bas åt det offentliga stödet till idrott

Idrottsorganisationerna har många inkomstkällor, däribland medlemsavgifter och biljettförsäljning, annonsering och sponsring, medierättigheter, omfördelning av inkomst inom idrottsförbunden, merchandising, offentligt stöd osv. Emellertid har vissa idrottsorganisationer avsevärt bättre tillgång till medel från företag än andra, även om det ibland finns välfungerande omfördelningssystem. Inom idrott på gräsrotsnivå kan lika möjligheter och öppet tillträde till idrottsverksamhet bara garanteras genom ett starkt engagemang från offentligt håll. Kommissionen inser vikten av offentligt stöd till idrott på gräsrotsnivå och idrott för alla och ställer sig positiv till sådant stöd, under förutsättning att det beviljas i enlighet med gemenskapslagstiftningen.

I många medlemsstater finansieras idrotten delvis via en skatt eller avgift på spel- eller lotteritjänster som drivs eller finansieras av staten. Kommissionen uppmanar medlemsstaterna att fundera kring hur man på bästa sätt kan bibehålla och utveckla en hållbar modell för ett långsiktigt bidragssystem för idrottsorganisationer.

37) För att bidra till reflektionen kring finansieringen av idrotten kommer kommissionen att genomföra en oberoende undersökning om finansieringen av idrott på gräsrotsnivå och idrott för alla i medlemsstaterna både från offentliga och privata källor, och om den inverkan som de pågående förändringarna på området innebär.

För indirekta skatter fastställs EU:s moms­lagstiftning i rådets direktiv 2006/112/EG, vars syfte är att tillämpningen av medlemsstaternas moms­lagstiftning inte snedvrider konkurrensen eller hindrar den fria rörligheten för varor och tjänster. I direktivet föreskrivs möjligheten för medlemsstaterna att undanta vissa idrottsrelaterade tjänster och, där undantag inte är möjliga, att tillämpa lägre skattesatser i vissa fall.

38) Med hänsyn till idrottens viktiga roll i samhället och dess starka lokala anknytning kommer kommissionen att stå fast vid att befintliga möjligheter till lägre momssatser för idrott bibehålls.

4. ORGANISATIONEN AV IDROTT

I den politiska debatten om idrott i Europa ges ofta avsevärd betydelse åt den så kallade "europeiska idrottsmodellen", Kommissionen anser att vissa värderingar och traditioner inom den europeiska idrotten bör främjas. Emellertid anser den att det med tanke på de europeiska idrottsstrukturernas mångfald och komplexitet är orealistiskt att söka definiera en enda modell för organiserad idrott i Europa. Dessutom har de ekonomiska och sociala förändringar som merparten medlemsstater upplever (ökad globalisering, nya utmaningar för de offentliga budgetarna., alltfler deltagare och stagnering i antalet frivilliga arbetande) lett till nya utmaningar för organisationen av idrott i Europa. De nya aktörerna (deltagare utanför organiserade grenar, professionella idrottsklubbar osv.) ställer nya frågor beträffande styrning, demokrati och representation av intressen inom idrottsrörelsen.

Kommissionen kan ha en uppgift när det gäller att främja att dela med sig av goda lösningar inom styrelseformer för idrott. Den kan också hjälpa till att ta fram gemensamma principer för goda styrelseformer inom idrott, exempelvis öppenhet, demokrati, redovisningsskyldighet och representation för aktörerna (föreningar, förbund, spelare, klubbar, ligor, supportrar osv.). Vid detta kommer kommissionen att bygga på tidigare arbete⁷. Man bör också se till att det finns kvinnliga företrädare inom förvaltning och ledarskap.

Kommissionen är väl medveten om idrottsorganisationernas och de representativa strukturernas (exempelvis ligornas) självständighet. Dessutom vet kommissionen att styrelseformer huvudsakligen är en sak för de organisationer som styr idrotten och i viss mån medlemsstaterna och arbetsmarknadens parter. Icke desto mindre har dialogen med idrottsorganisationerna gjort kommissionens uppmärksam på ett antal områden som anges nedan. Kommissionen anser att de flesta frågorna kan lösas genom självreglering med beaktande av principerna för god förvaltning, under förutsättning att EU-lagstiftningen efterlevs, och är redo att underlätta detta eller om nödvändigt agera.

4.1 Idrottens särart

Idrottsverksamheten omfattas av EU-lagstiftningen. Detta beskrivs utförligt i arbetsdokumentet och dess bilagor. Konkurrensrätt och bestämmelser för den inre marknaden gäller för idrott i den utsträckning den utgör ekonomisk verksamhet. Idrotten omfattas även av andra viktiga aspekter inom EU-lagstiftningen, till exempel förbudet mot diskriminering på grund av medborgarskap, bestämmelserna om unionsmedborgarskap och jämställdhet inom anställning.

Samtidigt har idrotten vissa särdrag som ofta betecknas som "idrottens särart". Den europeiska idrottens särart kan ses på två sätt, nämligen:

- Särarten i idrottsverksamhet och idrottsregler, till exempel separata tävlingar för kvinnor och män, begränsningar av antalet deltagare i tävlingar, eller behoven att se till att resultaten är osäkra och att behålla en jämvikt mellan klubbar som deltar i en och samma tävling.
- Särarten i idrottsstrukturen, inbegripet idrottsorganisationernas självständighet och mångfald, en pyramidstruktur för tävlingar från gräsrotsnivå till elitnivå och organiserade omfördelningsmekanismer mellan de olika nivåerna och aktörerna, den nationella organisationen av idrott och principen om ett enda förbund per idrottsgren.

Av den europeiska domstolarnas rättspraxis och Europeiska kommissionens beslut framgår att man har erkänt och tagit hänsyn till idrottens särart. De innehåller även vägledning för hur EU-rätten ska tillämpas inom idrott. Man kommer att i enlighet med fastställd rättspraxis fortsätta att erkänna idrottens särart, men detta får inte uppfattas som en motivering för ett allmänt undantag från tillämpningen av EU-rätten.

I arbetsdokumentet och bilagorna förklaras det utförligt att det finns regler för idrottsorganisationer som på grund av sina legitima mål sannolikt inte bryter mot EG-fördragets regler om konkurrensbegränsande samverkan, under förutsättning att deras

⁷ T.ex. konferensen *Rules of the Game* ("Spelregler") som FIA och Europeiska olympiska kommittéerna anordnade 2001 och *Independent European Sport Review* ("Oberoende europeiska idrottsöversikten") som genomfördes 2006.

eventuella konkurrensbegränsande effekter är ändamålsenliga och är proportionella i förhållande till dem. Sådana regler är t.ex. ”spelregler” (t.ex. regler om matchernas längd eller antalet spelare på planen), regler om urvalskriterier för idrottstävlingar, ”hemma- och bortaregler”, regler för att förhindra flera ägare i tävlingar mellan klubbar, regler om sammansättning av landslag, antidopningregler och regler om fristerna för spelarövergång.

Vad gäller däremot reglering inom idrott kan man bara från fall till fall bedöma om en viss idrottsregel är förenlig med EU:s konkurrensslagar, vilket nyligen bekräftats av Europeiska domstolen i domen i målet *Meca-Medina*⁸. Domstolen klargjorde EU-rättens inverkan på idrottsreglerna. Den ansåg att begreppet ”rent idrottsliga regler” var irrelevant för frågan om EU:s konkurrensregler skulle tillämpas inom idrottssektorn.

Domstolen bekräftade att idrottens särart bör beaktas i den mån konkurrensbegränsande effekter som är del av organisationen och genomförandet av idrottstävlingar inte strider mot EU:s konkurrensregler under förutsättning att dessa effekter är proportionella i förhållande till det legitima faktiska idrottsintresset. Nödvändigheten av att prova proportionaliteten innebär att man måste ta hänsyn till särdragen i varje fall. Den ger inte möjlighet till en formulering av allmänna riktlinjer om tillämpning av konkurrenslagen på idrottssektorn.

4.2 Fri rörlighet och medborgarskap

Anordnandet av idrott och tävlingar på nationell grund ingår i den historiska och kulturella bakgrunden för det europeiska synsättet på idrott och motsvarar de europeiska medborgarnas önskemål. Landslag har en väsentlig roll inte bara vad gäller identitet utan även för att se till att det finns solidaritet mellan dem och idrott på gräsrotsnivå, och därför bör de stödjas.

Diskriminering på grund av medborgarskap är förbjuden i fördraget där man fastställer alla unionsmedborgares rätt att fritt flytta till och bosätta sig på medlemsstaternas territorium. Fördragen syftar också till att avskaffa all diskriminering på grund av medborgarskap mellan arbetstagare i medlemsstaterna vad gäller anställning, lön, och andra anställnings- och arbetsförhållanden. Samma förbud gäller diskriminering på grund av medborgarskap inom tillhållandet av tjänster. Dessutom är medlemskap i idrottsklubbar och deltagande i tävlingar viktiga för att främja integrationen i värdsamhället.

Likabehandling gäller även medborgare i stater som undertecknat avtal med EU, i vilka det ingår bestämmelser om icke-diskriminering, och som är lagligt anställda på medlemsstaternas territorium.

39) Kommissionen uppmanar medlemsstaterna och idrottsorganisationerna att ta itu med diskriminering på grund av medborgarskap i alla idrottsgrenar. Kommissionen kommer att kämpa mot diskriminering inom idrott via en politisk dialog med medlemsstaterna, rekommendationer, en strukturerad dialog med berörda parter inom idrott och med överträdelseförfaranden där detta är lämpligt.

Kommissionen bekräftar att den godtar begränsade och proportionella begränsningar (i enlighet med bestämmelserna i EU-fördraget om fri rörlighet och Europeiska domstolens domar) i principen om fri rörlighet, särskilt när det gäller följande:

⁸ Mål C-519/04P, *Meca Medina mot Europeiska kommissionen*, Rättsfallssamling 2006 s. I-06991 2006. Ytterligare uppgifter finns i arbetsdokumentet.

- Rätten att välja ut idrottsmän och idrottsskvinnor från det egna landet till landslagstävlingar.
- Nödvändigheten att begränsa antalet deltagare i en tävling.
- Fastställandet av tidsfrister för spelarövergång i lagsporter.

40) För att analysera alla aspekter av denna invecklade fråga avser kommissionen att genomföra en undersökning vad gäller tillträde till individuella tävlingar för personer som inte är medborgare i landet.

4.3 Spelarövergångar

I brist på regler för spelarövergångar kan idrottstävlingarnas integritet äventyras av att klubbar rekryterar spelare under en viss säsong för att besegra konkurrenterna. Samtidigt måste alla regler om spelarövergång ta hänsyn till EU-rätten (bestämmelser om konkurrens och regler för fri rörlighet för arbetstagare).

I samband med ett mål om påstådd överträdelse av EG:s konkurrensrätt och efter diskussioner med kommissionen åtog sig fotbollsmyndigheterna år 2001 att se över FIFA:s regler om internationella fotbollsspelarövergångar, på grundval av ersättning för träningskostnader för idrottsklubbar, införandet av tidsfrister för spelarövergång, skydd för skolutbildning för minderåriga spelare samt garanterat tillträde till nationella domstolar.

Kommissionen anser att ett sådant system är exempel på en god lösning som säkerställer en jämvikt i tävlingen mellan idrottsklubbar och samtidigt tar hänsyn till EU-rättens krav.

Spelarövergångar leder även till frågor om huruvida penningflödet i samband med dem är lagligt. För att öka öppenheten i penningflödet i samband med spelarövergångar vore ett informations- och verifikationssystem en effektiv lösning. Kommissionen anser att ett sådant system endast borde fungera som kontroll medan finansiella transaktioner görs upp direkt mellan parterna. Beroende på idrottsgren skulle systemet skötas av det berörda europeiska idrottsförbundet eller av de nationella informations- och verifikationssystemen i medlemsstaterna.

4.4 Spelaragenter

Utvecklingen av en verklig europeisk marknad för spelare och en högre nivå för betalning till spelare inom somliga idrottsgrenar har lett till att spelaragenter blivit mer verksamma. Mot en alltmer invecklad juridisk bakgrund anlitar många spelare (och även idrottsklubbar) agenter tjänster för att förhandla fram och underteckna kontrakt.

Det rapporteras om dålig sed hos vissa agenter som har lett till fall av korruption, penningtvätt och utnyttjande av minderåriga spelare. Sådan sed är skadlig för idrotten i allmänhet och leder till allvarliga frågor om hur idrotten styrs. Spelarnas hälsa och säkerhet, särskilt vad gäller minderåriga, måste skyddas och kriminell verksamhet bekämpas.

Dessutom omfattas agenter av olika regler i olika medlemsstater. Vissa medlemsstater har infört särskilda lagar för spelaragenter medan det i andra medlemsstater är den allmänna lagen om arbetsförmedlingar som gäller, dock med hänvisning till spelaragenter. Dessutom har somliga internationella förbund (FIFA, FIBA) infört sina egna regler.

Av dessa skäl har man upprepade gånger uppmanat EU att reglera spelaragenternas verksamhet genom ett lagstiftningsinitiativ på EU-nivå.

41) Kommissionen kommer att genomföra en konsekvensanalys för att få en tydlig bild av spelaragenternas verksamhet i EU och kunna bedöma om insatser på EU-nivå verkligen är nödvändiga samt analysera olika möjligheter.

4.5 Skydd av minderåriga

Man fortsätter att utnyttja minderåriga. Det allvarligaste problemet gäller barn som inte väljs ut till tävlingar och överges i ett främmande land; på så sätt faller de ofta utanför lagen och utnyttjas därför ytterligare. Trots att detta i de flesta fallen inte omfattas av den juridiska definitionen av människosmuggling är det oacceptabelt med hänsyn till de grundläggande värderingar som EU och dess medlemsstater erkänner. Det strider dessutom mot idrottens värderingar. Skyddsåtgärder i medlemsstaternas invandringslagar för ensamresande minderåriga måste tillämpas strikt. Man måste även bekämpa sexuellt utnyttjande och trakasserier av minderåriga inom idrott.

(42) Kommissionen kommer även i fortsättningen att övervaka genomförandet av EU-lagstiftningen, särskilt direktivet om skydd av minderåriga i arbetslivet. Kommissionen har nyligen inlett en undersökning om barnarbete som komplement till sin övervakning av direktivets genomförande. Frågan om unga spelare som omfattas av direktivet kommer att beaktas i undersökningen.

(43) Kommissionen kommer att föreslå medlemsstaterna och idrottsorganisationerna att samarbeta för att skydda unga människors psykiska och fysiska integritet genom att sprida information om gällande lagstiftning, fastställa miniminormer och utbyta bästa lösningar.

4.6 Korruption, penningtvätt och andra former av finansiell brottslighet

Korruption, penningtvätt och andra former av finansiell brottslighet påverkar idrott på lokal, nationell och internationell nivå. Eftersom sektorn är starkt internationaliserad är korruptionen inom idrott ofta gränsöverskridande. Korruptionsproblem med europeisk dimension måste angripas på europeisk nivå. EU:s mekanismer mot penningtvätt bör gälla effektivt även inom idrottssektorn.

44) Kommissionen kommer att stödja partnerskap mellan den offentliga och den privata sektorn som företräder idrottsintressen och korruptionsbekämpande myndigheter, och som får i uppgift att kartlägga möjligheter till korruption i idrottssektorn och bistå vid utarbetandet av effektiva förebyggande och repressiva strategier för att motverka sådan korruption.

45) Kommissionen kommer att fortsätta att övervaka genomförandet av EU:s lagstiftning mot penningtvätt i medlemsstaterna för vad gäller idrottssektorn.

4.7 Licenssystem för klubbar

Kommissionen är medveten om det ändamålsenliga med strikta licenssystem för professionella klubbar på europeisk och nationell nivå som ett sätt att främja goda styrelseformer inom idrott. Licenssystemet har allmänt som mål att se till att alla klubbar efterlever samma grundläggande regler om ekonomisk förvaltning och öppenhet, men kan även omfatta bestämmelser om diskriminering, våld, skydd av minderåriga och träning.

Sådana system måste vara förenliga med bestämmelserna om konkurrens och den inre marknaden och får inte gå utöver det som är nödvändigt för att uppnå det legitima målet i samband med korrekt organisation och utövande av idrott.

Det behövs insatser för att genomföra och successivt förstärka licenssystemen. Vad gäller fotboll kommer ett licenssystem snart att vara obligatoriskt för klubbar som deltar i europeiska tävlingar, och insatserna måste koncentreras på främjandet och uppmuntrandet av användningen av licenssystem på nationell nivå.

46) Kommissionen kommer att främja en dialog med idrottsorganisationer om genomförande och förstärkning av självreglerande licenssystem.

47) Kommissionen avser att börja med fotboll och anordna en konferens om licenssystem och bästa lösningar på området tillsammans med UEFA, EPFL, Fifpro, nationella föreningar och nationella ligor.

4.8 Medierna

Frågor som gäller relationerna mellan idrottssektorn och idrottsmedierna (särskilt TV) har blivit väsentliga eftersom TV-rättigheter är den främsta inkomstkällan för den professionella idrotten i Europa. Samtidigt är medierättigheterna till idrott en betydande källa till innehåll för många medieoperatörer.

Idrott har blivit till en drivkraft för framväxten av nya medier och interaktiva TV-tjänster. Kommissionen kommer även i fortsättningen att stödja medborgarnas rätt till information och till en omfattande tillgång till sändningar från idrottsevenemang som är av stort intresse eller betydelse för samhället.

Vid tillämpningen av bestämmelserna om konkurrens i EG-fördraget på försäljningen av medierättigheter till idrottsevenemang tar man hänsyn till en rad särdrag på området. Medierättigheter inom idrott säljs ibland kollektivt av en idrottsförening på individuella klubbars vägnar (i motsats till att klubbar saluför rättigheterna individuellt). Även om en gemensam försäljning av medierättigheter väcker konkurrensrättsliga frågor har kommissionen godtagit detta under vissa villkor. Kollektiv försäljning kan vara av betydelse för omfördelningen av intäkter och på så sätt ett sätt att uppnå större solidaritet inom idrott.

Kommissionen är medveten om vikten av en rättvis omfördelning av intäkter mellan klubbar, även de minsta, och mellan idrott på yrkes- och amatörnivå.

48) Kommissionen rekommenderar idrottsorganisationerna att vara uppmärksamma på inrättandet och bibehållandet av solidaritetsmekanismer. Inom medierättigheter för idrott kan sådana mekanismer vara i form av ett system för kollektiv försäljning av medierättigheter eller ett system för individuell försäljning som görs av klubbar, och i båda fallen vara kopplade till en stark solidaritetsmekanism.

5. UPPFÖLJNING

Kommissionen kommer att följa upp initiativen i denna vitbok via en strukturerad dialog med berörda parter inom idrott, samarbete med medlemsstaterna och främjande av den sociala dialogen inom idrottssektorn.

5.1 Strukturerad dialog

Den europeiska idrotten kännetecknas av ett stort antal invecklade och olikartade strukturer med olika slags rättslig ställning och självständighetsnivå i medlemsstaterna. Till skillnad från andra sektorer och på grund av den organiserade idrottens själva natur är de europeiska idrottsstrukturerna i allmänhet mindre välutvecklade än idrottsstrukturer på nationell och internationell nivå. Dessutom är den europeiska idrotten för det mesta organiserad enligt kontinentala strukturer och inte på EU-nivå.

De berörda parterna är överens om att kommissionen har en viktig uppgift när det gäller att bidra till den europeiska idrottsdebatten genom att tillhandahålla en plattform för dialog mellan berörda parter inom idrott. Ett brett samråd med berörda parter är enligt fördraget en av kommissionens skyldigheter.

Med hänsyn till den sammansatta och olikartade idrottskulturen i Europa avser kommissionen att bland annat engagera följande aktörer i den strukturerade dialogen:

- Europeiska idrottsförbund.
- Europeiska paraplyorganisationer inom idrott, särskilt Europeiska olympiska kommittéerna, Europeiska paraolympiska kommittén och europeiska icke-statliga idrottsorganisationer.
- Nationella paraplyorganisationer för idrott samt nationella olympiska och paraolympiska kommittéer.
- Andra aktörer inom idrott som företräds på europeisk nivå, inbegripet arbetsmarknadens parter.
- Andra europeiska och internationella organisationer, särskilt Europarådets idrottsstrukturer och sådana FN-organ som Unesco och Världshälsoorganisationen.

49) Kommissionen avser att organisera den strukturerade dialogen på följande sätt:

- EU:s idrottsforum: ett årsmöte för alla aktörer inom idrott.
- Tematiska diskussioner med ett begränsat antal deltagare.

50) Kommissionen kommer också att sträva efter att främja större synlighet vid idrottsevenemang för den europeiska dimensionen. Kommissionen stödjer vidareutvecklingen av initiativet "Europeisk idrottshuvudstad".

5.2 Samarbete med medlemsstaterna

Idrottssamarbetet mellan medlemsstaterna på EU-nivå äger rum vid informella minstermöten samt på förvaltningsnivå mellan direktörer för idrottsfrågor. En löpande dagordning för idrott antogs av EU:s idrottsministrar år 2004 för att fastställa prioriterade teman för diskussioner om idrott mellan medlemsstaterna.

51) För att behandla frågorna i denna vitbok föreslår kommissionen att det befintliga samarbetet mellan medlemsstaterna och mellan dem och kommissionen förstärks.

Medlemsstaterna kan med ledning av kommissionens förslag förstärka den löpande dagordningens mekanism, till exempel för att

- gemensamt fastställa prioriteringar för samarbetet inom idrottspolitik, eller
- regelbundet rapportera framstegen till EU:s idrottsministrar.

Närmare samarbete fordrar att man regelbundet håller möten under varje ordförandeskap för ministrar och direktörer med ansvar för idrott, vilket bör beaktas av de framtida ordförandeskapen med ett och ett halv års långa mandatperioder.

52) Kommissionen kommer att rapportera om genomförandet av handlingsplanen "Pierre de Coubertin" via den löpande dagordningen.

5.3 Den sociala dialogen

I ljuset av allt fler utmaningar för idrottens styrelseformer kan den sociala dialogen på europeisk nivå bidra till behandlingen av gemensamma angelägenheter för arbetsgivare och idrottsutövare, däribland avtal om anställningsförhållanden och arbetsvillkor i sektorn i enlighet med bestämmelserna i EG-fördraget.

Kommissionen har gett sitt stöd till projekt för en konsolidering av den sociala dialogen i idrottssektorn allmänt, samt inom fotbollssektorn. Projekten har gett en grund åt den sociala dialogen på europeisk nivå och konsoliderat organisationer på europeisk nivå. Kommissionen kan inrätta en kommitté för den sociala dialogen i sektorn om arbetsmarknadens parter begär det gemensamt. Kommissionen anser att en europeisk social dialog inom idrottssektorn eller dess undersektorer (t.ex. fotboll) skulle göra det möjligt för arbetsmarknadens parter att bidra till att utarbeta anställningsförhållanden och arbetsvillkor på ett aktivt sätt och med allas medverkan. På området skulle en sådan social dialog också bidra till att inrätta etiska regler eller stadgar där man tar upp frågor som gäller träning, arbetsvillkor eller skydd av minderåriga.

53) Kommissionen uppmuntrar och välkomnar alla insatser som leder till att europeiska kommittéer för den sociala dialogen inom idrottssektorn inrättas. Kommissionen kommer att fortsätta att stödja både arbetsgivare och arbetstagare och fortsätta sin öppna dialog kring denna fråga med alla idrottsorganisationer.

Det stöd ur Europeiska socialfonden som medlemsstaterna bör ställa till förfogande för kapacitetsuppbyggnad och arbetsmarknadens parter gemensamma insatser bör också användas till kapacitetsuppbyggnad bland arbetsmarknadens parter i idrottssektorn.

6. SLUTSATS

I vitboken finns ett antal insatser som kommissionen ska genomföra eller stödja. Tillsammans utgör dessa insatser handlingsplanen "Pierre de Coubertin" som kommer att vara en vägledning för kommissionen i dess idrottsrelaterade verksamhet under de närmaste åren.

I vitboken har man till fullo beaktat möjligheterna i de gällande fördragen. Europeiska rådets möte i juni 2007 gav ett mandat till regeringskonferensen om en bestämmelse om idrott i fördraget. Kommissionen kan åter ta upp frågan om detta visar sig nödvändigt och ange ytterligare åtgärder mot bakgrund av en ny bestämmelse i fördraget.

Kommissionen kommer att anordna en konferens under hösten 2007 för att presentera vitboken för berörda parter inom idrott. Resultaten kommer att läggas fram för EU:s idrottsministrar i slutet av 2007. Vitboken kommer också att läggas fram för Europaparlamentet, Regionkommittén och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén.